

Zenitovanjsko pismo.

(Prepisan iz pisane zbirke Janeza Škrabnarja Fr. Škrabnar.)

(Matena pri Igu.)

Škransko zenitovanjsko pismo se beare razl'ično, glasnu jën mačnu; kuker zlaž'anz, taku narj'anz. Beare se pred z'ienam jën v'ohetje, pred ac'etam jën materja — de je nevesta Mojana Rompatu ta prava jën nevejsta hej tistga Cuckovga Martina, k' se vas' piše za Patepina vas' pa za Patepina. Idej je pa gluhonga leta, kulk' ma kt'er' blagã.

Če kej p'ncase nevesta ad soje hiše, jën kaj se ji kej zapise. Ana p'ncase soje d'ate: tri adate žive kr'oste; jën in par f'olovoh les'cin, jën 53. č'ente svenških sc'etin. Dva pap'ernata rokina, jën tri prazne s'ode vina. Ana prazna mošna petu, jën vabjega masla fiēt ledvic; dva patista matavila, jën plemenitoh bovk bres števila. Tagote pa povhën mavniček, jën in hut gadov jezicok. Tri č'ente lesicje madrusti, jën in gnojni kãš z'enske slabusti. In šelejxon parstan xlat, jën in gart k'rofast vat. Ana kumena gus, jën in gart klubast nus. Anē štartē grable, jën inē atakle šnabla. Anē k'imešleave aci, jën se družoh tacoh lepoh r'eci. Z'ienon pa zapise, jën se nevesti zagvise: V lesicjem mejsti je in razmesarjen grat, k' se svejti ko Trhleat. In travnok spat Šn'znika, k' je n'ot kamnat ad hudika. Lastnina, je pa tam za Škranja dalina. Ana mlaka za skr'etam, k' je je par'č'ebor za ta starom ac'etam. Ana mišra v'enice na puli, k' bo xastla a sv'etom N'okuli. In bezg'ov b'ovú, k' n'ej nē ravnu, ne k'ovú. Ana mačka b'uleava, jën inā kakuš ta prava. In rastargan fiētah n'ov, jën

Tristu tigravoh mekov. Šk' bi pa nevesta smäst zadela, de bi
ona ^{vec} na ževela, se bi tu žlakti naraj dala, al pa s kulova
p^{mže}peleal. Kostne dute: tri adarte žive kruste; jën an par fox'ulo-
voh lesicin, jën 55. čente svonskih ščetin. Dva papirnata čokina,
jën tri prazne suide vina. Anä prazna mošna petic, jën žabjega
masla piät ledvic; dva patarta matavila, jën plemenitoh bovh bres
štovila. Tagote pa povhon mašničok, jën an hut gadov jericok. Tri
čente lesičje madrusti, jën an gnojni kās žienske slabusti. An
želejzon parstan žlat, jën an gart kprofast vrat. Anä kumna gas,
jën an gart klukast nus. Anë starte grable, jën anë atakle
žnable. Anë kumelave aci, jën se drugoh takoh lepoh reči.
Ad vseh teh reči, pa xdej tu pismo gavarj, jën xarven sa pa
krive priče tri: Imzënë Bastjan, vina set vsaki dan. Jexně Kvakac
jën Miha Blebetac. Tu pismo je storjane, jën je tačes narjane
trijon-bujitga februarja, koder narbol marka dnarja. Tu je
desjet dni pred pustam, k' se n'osje klabase h ustom! Tu
pismo je pa pisov ana, dvej, tri, tu nej vas neč na skerbi!

(Prepisano 10. oktobra 1908.)